

TEKST
Timothy Puype

FOTOGRAFIE
Dries Luyten

Myriam Goetstouwers werkt bij de FOD Financiën. Sinds 2006 is ze voltijds vrijgesteld als militant.

“IK MIS DE INFORMELE BABBELTJES IN DE WANDELGANGEN.”

“Ik werk sinds 1993 in de provincie Antwerpen bij de FOD Financiën. In al die jaren heb ik veel zien veranderen. Vroeger klopten collega's aan voor algemene informatie, tegenwoordig vinden ze die online. Naast het volgen van alle onderhandelingen, buig ik me vooral over persoonlijke dossiers: klachten over het werk of de hiërarchie, stress, discussies over verlofregelingen ... Het voordeel als vrijgestelde is dat mijn bureau hier gewoon tussen dat van de collega's bij de FOD staat. Ze kunnen zo binnenwandelen met een probleem én ik vang zelf heel veel op in de wandelgangen.”

Online vakbondsvoorstellingen

“En daar schuilt het probleem van corona. Tot eind september werken we nog voltijds thuis, ik heb dan langer dan een jaar amper collega's of militanten gezien. Online vergaderen heeft zijn voordelen, maar ik mis de informele gesprekjes op kantoor en na de vergaderingen om de vinger aan de pols te houden. Ook voor nieuwe collega's moesten we onze aanpak veranderen. Vroeger zaten we met alle vakbonden samen, stelden we ons voor en konden we achteraf bijpraten. Ik moest dan wel hopen dat onze nieuwe collega's goed hadden onthouden bij welke vakbond ik precies ben aangesloten. Nu kunnen wij onze achtergrond in Teams gewoon felgroen zetten.

Daar kunnen ze niet naast kijken. Ik merk trouwens dat er een pak meer mensen naar onze digitale voorstellingen komen, dan vroeger toen we het 'live' deden. Dus toch een voordeeltje. (lacht)”

Thuiswerk slecht(er) geregeld

“De voorbije maanden hebben we met ACV onze schouders gezet onder het project 'Finflex', de regeling voor onze variabele uurroosters. Dat is op 1 september van start gegaan, we bekijken hoe het loopt en begin 2022 volgen nieuwe onderhandelingen. Er komen twee aparte stelsels: het ene blijft zoals we het kennen, waarin we onze uren registreren en tot 18 dagen recuperatie per jaar kunnen opbouwen. Het grote nadeel hiervan is dat thuiswerkers geen recuperatie kunnen opbouwen. In het tweede stelsel voorzien ze toch 12 compensatiedagen. Je moet je gewerkte uren niet registreren. Dat gebeurt op basis van forfaitaire prestaties, maar wel in een 40 urenweek, in tegenstelling tot een normale 38 urenweek. Het komt er dus op neer dat je eerst méér moet werken, voor je recht hebt op compensatie. Er is dus een gebrek aan vertrouwen tegenover thuiswerkers. We merken dat de collega's toch openstaan voor dit stelsel. De 12 compensatiedagen zijn aantrekkelijk. We moeten als vakbond goed duidelijk maken dat er ook meer werk tegenover staat. Gelukkig gaan we het hele systeem direct evalueren begin 2022.”